

DIRECTIVA 2008/9/CE din 12 februarie 2008
de stabilire a normelor detaliate privind rambursarea taxei pe valoare
adăugată, prevăzută în Directiva 2006/112/CE, către persoane impozabile
stabilite în alt stat membru decât statul membru de rambursare

EMITENT: Consiliul

PUBLICATĂ ÎN: Jurnalul Oficial nr. L 44 din 20 februarie 2008, p. 23 -
28

Descriptor CELEX: 32008L0009

Descriptor natural: Directivă 9 2008

Descriptor serial: Directivă 2008 9

Numai legislația Comunităților Europene tipărită în ediția pe hârtie a
Jurnalului Oficial al Uniunii Europene este considerată autentică.

CONSILIUL UNIUNII EUROPENE,

având în vedere Tratatul de instituire a Comunității Europene, în special
articolul 93,

având în vedere propunerea Comisiei,

având în vedere avizul Parlamentului European*1),

*1) JO C 285 E, 22.11.2006, p. 122.

având în vedere avizul Comitetului Economic și Social European*2),

*2) JO C 28, 3.2.2006, p. 86.

întrucât:

(1) Atât autoritățile administrative din statele membre, cât și
întreprinderile se confruntă cu probleme importante ridicate de normele de
punere în aplicare prevăzute în Directiva 79/1072/CEE a Consiliului din 6
decembrie 1979 privind armonizarea legislațiilor statelor membre referitoare
la impozitele pe cifra de afaceri - Sisteme de restituire a taxei pe valoarea
adăugată persoanelor impozabile care nu sunt stabilite pe teritoriul țării*3).

*3) JO L 331, 27.12.1979, p. 11. Directivă modificată ultima dată prin
Directiva 2006/98/CE (JO L 363, 20.12.2006, p. 129).

(2) Procedurile stabilite în directiva respectivă ar trebui modificate în ceea
ce privește termenele de notificare a întreprinderilor cu privire la deciziile
referitoare la cererile de rambursare depuse. De asemenea, ar trebui
prevăzută și obligația întreprinderilor de a oferi răspunsuri în anumite

termene. În plus, procedura ar trebui simplificată și modernizată, dând posibilitatea utilizării mijloacelor tehnologice moderne.

(3) Noua procedură ar trebui să consolideze poziția întreprinderilor, deoarece statele membre au obligația de a plăti o dobândă în cazul în care rambursarea are loc cu întârziere, iar dreptul întreprinderilor la contestație va fi consolidat.

(4) Din motive de claritate și coerență, dispoziția referitoare la punerea în aplicare a Directivei 79/1072/CEE, cuprinsă anterior în Directiva 2006/112/CE a Consiliului din 28 noiembrie 2006 privind sistemul comun al taxei pe valoare adăugată*4), ar trebui integrată în prezenta directivă.

*4) JO L 347, 11.12.2006, p. 1. Directivă modificată ultima dată prin Directiva 2007/75/CE (JO L 346, 29.12.2007, p. 13).

(5) Întrucât obiectivele prezentei directive nu pot fi realizate în mod satisfăcător de către statele membre și, prin urmare, având în vedere anvergura acțiunii, pot fi realizate mai bine la nivel comunitar, Comunitatea poate adopta măsuri, în conformitate cu principiul subsidiarității prevăzut la articolul 5 din tratat. În conformitate cu principiul proporționalității, astfel cum este enunțat la respectivul articol, prezenta directivă nu depășește ceea ce este necesar pentru atingerea obiectivelor respective.

(6) În conformitate cu punctul 34 din Acordul interinstituțional pentru o legiferare mai bună*5), statele membre sunt încurajate să elaboreze pe cont propriu și în interesul Comunității tabelele de corespondență care să ilustreze, pe cât posibil, corelația dintre dispozițiile prezentei directive și măsurile de punere în aplicare și să le facă publice.

*5) JO C 321, 31.12.2003, p. 1.

(7) Prin urmare, din rațiuni de claritate, Directiva 79/1072/CEE ar trebui abrogată, sub rezerva măsurilor tranzitorii necesare cu privire la cererile de rambursare introduse înainte de 1 ianuarie 2010,

ADOPTĂ PREZENTA DIRECTIVĂ:

ART. 1

Prezenta directivă stabilește normele detaliate privind rambursarea taxei pe valoare adăugată (TVA), prevăzută la articolul 170 din Directiva 2006/112/CE, persoanelor impozabile nestabilite în statul membru de rambursare care îndeplinesc condițiile stabilite la articolul 3.

ART. 2

În sensul prezentei directive, se aplică următoarele definiții:

1. "persoană impozabilă care nu este stabilită în statul membru de rambursare" înseamnă o persoană impozabilă în sensul articolului 9 alineatul (1) din Directiva 2006/112/CE care este stabilită pe teritoriul altui stat membru decât statul membru de rambursare;

2. "stat membru de rambursare" înseamnă statul membru în care a fost încasată TVA de la persoana impozabilă nestabilită în statul membru de rambursare, pentru bunurile sau serviciile care i-au fost furnizate de alte persoane impozabile din statul membru respectiv sau pentru importul de bunuri în statul membru respectiv;

3. "perioadă de rambursare" înseamnă perioada menționată la articolul 16 și acoperită de cererea de rambursare;

4. "cerere de rambursare" înseamnă cererea pentru rambursarea TVA încasată în statul membru de rambursare de la persoana impozabilă nestabilită în statul membru de rambursare, pentru bunurile sau serviciile care i-au fost furnizate de alte persoane impozabile din statul membru respectiv sau pentru importul de bunuri în statul membru respectiv;

5. "solicitant" înseamnă persoana impozabilă nestabilită în statul membru de rambursare care depune cererea de rambursare.

ART. 3

Prezenta directivă se aplică oricărei persoane impozabile nestabilite în statul membru de rambursare care îndeplinește următoarele condiții:

(a) pe parcursul perioadei de rambursare nu și-a avut sediul activității sale economice sau un sediu comercial fix de la care să fi efectuat operațiuni economice sau, în lipsa unor astfel de sedii fixe, domiciliul sau reședința sa obișnuită în statul membru de rambursare;

(b) pe parcursul perioadei de rambursare nu a livrat bunuri și nu a prestat servicii considerate ca fiind livrate/prestate pe teritoriul statului membru de rambursare, cu excepția următoarelor operațiuni:

(i) prestarea de servicii de transport și de servicii auxiliare acestora, scutite în temeiul articolelor 144, 146, 148, 149, 151, 153, 159 sau 160 din Directiva 2006/112/CE;

(ii) livrarea de bunuri și prestarea de servicii către o persoană care are obligația de a plăti TVA în conformitate cu articolele 194 - 197 și 199 din Directiva 2006/112/CE.

ART. 4

Prezenta directivă nu se aplică cu privire la:

(a) cuantumurile TVA care, conform legislației statului membru de rambursare, au fost facturate incorect;

(b) cuantumurile TVA facturate pentru livrări de bunuri, livrări care sunt sau pot fi scutite în temeiul articolului 138 sau al articolului 146 alineatul (1) litera (b) din Directiva 2006/112/CE.

ART. 5

Fiecare stat membru rambursează oricărei persoane impozabile nestabilite în statul membru de rambursare TVA încasată pentru bunurile sau serviciile care i-au fost livrate/prestate de alte persoane impozabile din statul membru respectiv sau pentru importul de bunuri în statul membru respectiv, în măsura în care bunurile și serviciile respective sunt utilizate pentru următoarele operațiuni:

(a) operațiunile prevăzute la articolul 169 literele (a) și (b) din Directiva 2006/112/CE;

(b) operațiunile efectuate către o persoană care are obligația de a plăti TVA în conformitate cu articolele 194 - 197 și cu articolul 199 din Directiva 2006/112/CE, astfel cum se aplică în statul membru de rambursare.

Fără a aduce atingere articolului 6, în înțelesul prezentei directive, dreptul la o rambursare a taxei aferente intrărilor este determinat în temeiul Directivei 2006/112/CE, astfel cum se aplică în statul membru de rambursare.

ART. 6

Pentru a fi eligibilă pentru rambursare în statul membru de rambursare, o persoană impozabilă nestabilă în statul membru de rambursare trebuie să efectueze operațiuni care dau dreptul de deducere în statul membru în care este stabilită.

În cazul în care o persoană impozabilă nestabilă în statul membru de rambursare efectuează, în statul membru în care este stabilită, atât operațiuni care dau dreptul de deducere, cât și operațiuni care nu dau dreptul de deducere în respectivul stat membru, statul membru de rambursare poate rambursa numai acea parte din TVA care este rambursabilă, în conformitate cu articolul 5, deoarece corespunde operațiunilor din prima categorie, în conformitate cu articolul 173 din Directiva 2006/112/CE, astfel cum este aplicată de statul membru în care este stabilită respectiva persoană.

ART. 7

Pentru a obține o rambursare a TVA în statul membru de rambursare, persoana impozabilă care nu este stabilită în statul membru de rambursare adresează o cerere de rambursare pe cale electronică statului membru și o înaintează statului membru în care este stabilită prin intermediul portalului electronic pus la dispoziție de către statul membru respectiv.

ART. 8

(1) Cererea de rambursare conține următoarele informații:

- (a) numele și adresa completă ale solicitantului;
- (b) o adresă de contact pe cale electronică;
- (c) o descriere a activității economice a solicitantului pentru care sunt achiziționate bunurile și serviciile;
- (d) perioada de rambursare acoperită de cerere;
- (e) o declarație din partea solicitantului că nu a livrat bunuri și nu a prestat servicii considerate ca fiind livrate/prestate pe teritoriul statului membru de rambursare pe parcursul perioadei de rambursare, cu excepția operațiunilor prevăzute la articolul 3 litera (b) punctele (i) și (ii);
- (f) numărul de identificare TVA sau codul de înregistrare fiscală al solicitantului;
- (g) datele contului bancar, inclusiv codurile IBAN și BIC.

(2) În afară de informațiile menționate la alineatul (1), cererea de rambursare mai conține, pentru fiecare stat membru de rambursare și pentru fiecare factură sau document de import, următoarele informații:

- (a) numele și adresa completă ale furnizorului sau prestatorului;
- (b) cu excepția importurilor, numărul de identificare în scopuri de TVA sau codul de înregistrare fiscală al furnizorului sau prestatorului, astfel cum au fost alocate de statul membru de rambursare în conformitate cu dispozițiile articolelor 239 și 240 din Directiva 2006/112/CE;
- (c) cu excepția importurilor, prefixul statului membru de rambursare în conformitate cu articolul 215 din Directiva 2006/112/CE;
- (d) data și numărul facturii sau documentului de import;
- (e) baza impozabilă și quantumul TVA exprimate în moneda statului membru de rambursare;
- (f) quantumul TVA deductibil, calculat în conformitate cu articolul 5 și cu articolul 6 alineatul (2) și exprimat în moneda statului membru de rambursare;
- (g) după caz, partea de TVA deductibilă calculată în conformitate cu articolul 6 și exprimată ca procent;
- (h) natura bunurilor și a serviciilor achiziționate, descrisă conform codurilor de la articolul 9.

ART. 9

(1) În cererea de rambursare natura bunurilor și a serviciilor achiziționate se descrie conform următoarelor coduri:

1. = combustibil;
2. = închiriere de mijloace de transport;
3. = cheltuieli legate de mijloace de transport (altele decât bunurile și serviciile prevăzute la codurile 1 și 2);
4. = taxe rutiere de acces și taxa de utilizare a drumurilor;

5. = cheltuieli de deplasare, de exemplu, cu taxiul sau cu mijloacele de transport public;

6. = cazare;

7. = servicii de catering și restaurant;

8. = acces la târguri și expoziții;

9. = cheltuieli pentru produse de lux, activități de divertisment și spectacole;

10. = altele.

În cazul în care se utilizează codul 10, se specifică natura bunurilor livrate și a serviciilor prestate.

(2) Statul membru de rambursare poate cere solicitantului să furnizeze, pe cale electronică, informații suplimentare codificate cu privire la fiecare cod prevăzut la alineatul (1), în măsura în care aceste informații sunt necesare ca urmare a unor posibile restricții asupra dreptului de deducere în temeiul Directivei 2006/112/CE, astfel cum sunt aplicabile în statul membru de rambursare, sau în vederea punerii în aplicare a unei măsuri de derogare acordate statului membru de rambursare în temeiul articolelor 395 sau 396 din respectiva directivă.

ART. 10

Fără a aduce atingere solicitărilor de informații în temeiul articolului 20, statul membru de rambursare poate cere solicitantului să trimită pe cale electronică o copie a facturii sau a documentului de import împreună cu cererea de rambursare, în cazul în care cuantumul impozabil de pe o factură sau un document de import este de cel puțin 1 000 EUR sau echivalentul acestuia în monedă națională. În cazul facturilor pentru combustibil plafonul este de 250 EUR sau echivalentul acestuia în monedă națională.

ART. 11

Statul membru de rambursare poate cere solicitantului să furnizeze o descriere a activităților sale economice prin utilizarea sistemului armonizat de coduri stabilit în conformitate cu articolul 34a alineatul (3) al doilea paragraf din Regulamentul (CE) nr. 1798/2003 al Consiliului*1).

*1) JO L 264, 15.10.2003, p. 1.

ART. 12

Statul membru de rambursare poate stabili limba sau limbile în care solicitantul să furnizeze informațiile din cererea de rambursare sau eventualele informații suplimentare.

ART. 13

În cazul în care, ulterior depunerii cererii de rambursare, proporția deductibilă este modificată în temeiul articolului 175 din Directiva 2006/112/CE, solicitantul procedează la rectificarea sumei solicitate sau deja rambursate.

Rectificarea se efectuează printr-o cerere de rambursare pe parcursul anului calendaristic care urmează perioadei de rambursare în cauză sau, în cazul în care solicitantul nu înaintează nicio cerere de rambursare pe parcursul respectivului an calendaristic, printr-o declarație separată trimisă prin intermediul portalului electronic creat de statul membru în care este stabilit solicitantul.

ART. 14

(1) Cererea de rambursare se referă la următoarele:

(a) achiziții de bunuri sau servicii care au fost facturate pe parcursul perioadei de rambursare, cu condiția ca TVA să fi devenit exigibilă înainte sau la momentul facturării, sau pentru care TVA a devenit exigibilă pe parcursul perioadei de rambursare, cu condiția ca achizițiile să fi fost facturate înainte ca TVA să devină exigibilă;

(b) importul de bunuri pe parcursul perioadei de rambursare.

(2) Pe lângă operațiunile menționate la alineatul (1), cererea de rambursare poate să se refere, de asemenea, la facturi sau documente de import care nu au fost acoperite de cererile de rambursare precedente și care privesc operațiuni finalizate pe parcursul anului calendaristic în cauză.

ART. 15

(1) Cererea de rambursare este trimisă statului membru în care este stabilit solicitantul cel târziu până la data de 30 septembrie a anului calendaristic care urmează perioadei de rambursare. Se consideră că cererea a fost depusă numai în cazul în care solicitantul a furnizat toate informațiile cerute în temeiul articolelor 8, 9 și 11.

(2) Statul membru în care este stabilit solicitantul îi trimite acestuia, de îndată, o confirmare electronică de primire a cererii.

ART. 16

Perioada de rambursare este de maximum un an calendaristic și de minimum trei luni calendaristice. Cererile de rambursare pot însă viza o perioadă mai mică de trei luni în cazul în care aceasta reprezintă perioada rămasă până la sfârșitul anului calendaristic.

ART. 17

În cazul în care cererea de rambursare vizează o perioadă de rambursare mai mică de un an calendaristic, dar mai mare de trei luni, quantumul TVA pentru care se solicită o rambursare nu poate fi mai mic de 400 EUR sau echivalentul acestuia în monedă națională.

În cazul în care cererea de rambursare se referă la o perioadă de rambursare de un an calendaristic sau la perioada rămasă dintr-un an calendaristic, quantumul TVA nu poate fi mai mic de 50 EUR sau echivalentul acestuia în monedă națională.

ART. 18

(1) Statul membru în care este stabilit solicitantul nu înaintează cererea statului membru de rambursare în cazul în care, pe parcursul perioadei de rambursare, în statul membru în care este stabilit solicitantul se încadrează în oricare dintre situațiile următoare:

(a) nu este persoană impozabilă în scopuri de TVA;

(b) efectuează numai livrări de bunuri sau prestări de servicii care sunt scutite de TVA, fără ca TVA-ul achitat în etapa anterioară să fie deductibil în temeiul articolelor 132, 135, 136, 371, 374 - 377, al articolului 378 alineatul (2) litera (a), al articolului 379 alineatul (2) sau al articolelor 380 - 390 din Directiva 2006/112/CE sau în temeiul dispozițiilor care prevăd scutiri identice cuprinse în Actul de aderare din 2005;

(c) beneficiază de scutirea pentru întreprinderi mici prevăzută la articolele 284, 285, 286 și 287 din Directiva 2006/112/CE;

(d) beneficiază de regimul forfetar comun pentru producătorii agricoli prevăzut la articolele 296 - 305 din Directiva 2006/112/CE.

(2) Statul membru în care este stabilit solicitantul îi comunică acestuia, pe cale electronică, decizia pe care a luat-o în temeiul alineatului (1).

ART. 19

(1) Statul membru de rambursare îi comunică de îndată solicitantului, pe cale electronică, data la care a primit cererea.

(2) Statul membru de rambursare îi comunică solicitantului decizia sa de aprobare sau respingere a cererii de rambursare în termen de patru luni de la data primirii cererii de către statul membru respectiv.

ART. 20

(1) În cazul în care statul membru de rambursare consideră că nu are toate informațiile relevante pentru a lua o decizie privind cererea de rambursare în totalitatea ei sau privind o parte a acesteia, poate cere, pe cale electronică, informații suplimentare, în special de la solicitant, dar și de la autoritățile competente din statul membru de stabilire, pe parcursul perioadei de patru luni prevăzută la articolul 19 alineatul (2). În cazul în care informațiile suplimentare sunt cerute de la o altă sursă decât solicitantul sau o autoritate competentă dintr-un stat membru, cererea se transmite prin mijloace electronice numai dacă destinatarul cererii dispune de astfel de mijloace.

Dacă este necesar, statul membru de rambursare poate solicita alte informații suplimentare.

Informațiile solicitate în conformitate cu prezentul alineat pot cuprinde depunerea facturii sau a documentului de import respectiv, în original sau în copie, în cazul în care statul membru de rambursare are îndoieli întemeiate cu privire la validitatea sau exactitatea unei anumite cereri. În acel caz, plafoanele menționate la articolul 10 nu se aplică.

(2) Statului membru de rambursare i se furnizează informațiile solicitate în temeiul alineatului (1) în termen de o lună de la data la care cererea este primită de persoana căreia îi este adresată.

ART. 21

În cazul în care statul membru de rambursare cere informații suplimentare, acesta comunică solicitantului decizia sa de aprobare sau respingere a cererii de rambursare în termen de două luni de la data primirii informațiilor cerute sau, în cazul în care nu a primit răspuns la cererea sa de informații, în termen de două luni de la data expirării termenului prevăzut la articolul 20 alineatul (2). Cu toate acestea, perioada pentru luarea deciziei cu privire la cererea de rambursare, în totalitatea ei sau la o parte a acesteia, trebuie să fie întotdeauna de minimum șase luni de la data primirii cererii de către statul membru de rambursare.

În cazul în care statul membru de rambursare cere alte informații suplimentare, acesta comunică solicitantului decizia sa privind cererea de rambursare, în totalitatea ei sau privind o parte a acesteia, în termen de opt luni de la data primirii cererii de către respectivul stat membru.

ART. 22

(1) În cazul în care cererea de rambursare se aprobă, rambursarea sumei aprobate este efectuată de către statul membru de rambursare cel târziu în termen de 10 zile lucrătoare de la data expirării termenului prevăzut la articolul 19 alineatul (2) sau, în cazul în care au fost solicitate informații suplimentare sau alte informații ulterioare, a termenelor menționate la articolul 21.

(2) Suma rambursată este plătită în statul membru de rambursare sau, la cererea solicitantului, în oricare alt stat membru. În acest al doilea caz, eventualele comisioane bancare de transfer sunt deduse de către statul membru de rambursare din suma care urmează a fi plătită solicitantului.

ART. 23

(1) În cazul în care cererea de rambursare este respinsă, integral sau parțial, motivele respingerii sunt comunicate solicitantului, împreună cu decizia, de către statul membru de rambursare.

(2) Contestații împotriva deciziilor de respingere a unor cereri de rambursare pot fi depuse de către solicitant la autoritățile competente ale statului membru de rambursare, în forma și în termenele prevăzute pentru

contestațiile introduse de către persoane stabilite în statul membru respectiv cu privire la cererile de rambursare.

În cazul în care absența unei decizii privind o cerere de rambursare în termenele stabilite de prezenta directivă nu este considerată, conform legislației statului membru de rambursare, ca fiind echivalentă unei aprobări sau unui refuz, solicitantul poate recurge la orice proceduri administrative sau judiciare disponibile în situația respectivă persoanelor impozabile stabilite în statul membru respectiv. În cazul în care nu sunt prevăzute astfel de proceduri, neluarea unei decizii privind o cerere de rambursare în termenul stabilit este considerată ca fiind echivalentă respingerii cererii.

ART. 24

(1) În cazul în care o rambursare a fost obținută prin fraudă sau printr-o altă metodă incorectă, autoritatea competentă a statului membru de rambursare procedează direct la recuperarea sumelor plătite în mod eronat și a oricăror penalități și dobânzi impuse în conformitate cu procedura aplicabilă în statul membru de rambursare, fără a aduce atingere dispozițiilor privind asistența reciprocă pentru recuperarea TVA.

(2) În cazul în care o dobândă sau o penalitate administrativă a fost impusă, dar nu a fost plătită, statul membru de rambursare poate suspenda orice rambursare suplimentară către persoana impozabilă în cauză până la concurența sumei neplătite.

ART. 25

Statul membru de rambursare consideră că orice rectificare făcută în urma unei cereri de rambursare anterioare, în conformitate cu articolul 13 sau, în cazul în care o declarație separată este depusă, sub forma unei recuperări sau plăți separate, reprezintă o majorare sau o reducere a sumei de rambursat.

ART. 26

Statul membru de rambursare plătește o dobândă solicitantului pentru suma pe care urmează să i-o ramburseze în cazul în care suma respectivă este rambursată după ultima dată prevăzută pentru plată în temeiul articolului 22 alineatul (1).

În cazul în care solicitantul nu transmite statului membru de rambursare, în termenul prevăzut, informațiile suplimentare sau alte informații solicitate, primul paragraf nu se aplică. De asemenea, primul paragraf nu se aplică până în momentul primirii de către statul membru de rambursare a documentelor care trebuie trimise pe cale electronică în temeiul articolului 10.

ART. 27

(1) Dobânda se calculează începând din ziua următoare ultimei zile prevăzute pentru plată în temeiul articolului 22 alineatul (1) până în ziua în care suma este efectiv plătită.

(2) Ratele dobânzilor sunt egale cu rata dobânzii aplicabile rambursărilor de TVA către persoanele impozabile stabilite pe teritoriul statului membru de rambursare în temeiul legislației naționale a statului respectiv.

În cazul în care legea națională nu prevede plata unei dobânzi pentru rambursările către persoanele impozabile stabilite în acel stat membru, dobânda care trebuie plătită este cea corespunzătoare dobânzii sau sumei echivalente datorate statului membru de rambursare în cazul plăților de TVA efectuate cu întârziere de către persoanele impozabile.

ART. 28

(1) Prezenta directivă se aplică cererilor de rambursare depuse după 31 decembrie 2009.

(2) Directiva 79/1072/CEE se abrogă de la 1 ianuarie 2010. Cu toate acestea, dispozițiile acesteia se aplică în continuare cererilor de rambursare depuse înainte de 1 ianuarie 2010.

Trimiterile la directiva abrogată se consideră trimiteri la prezenta directivă, mai puțin în ceea ce privește cererile de rambursare depuse înainte de 1 ianuarie 2010.

ART. 29

(1) Statele membre pun în aplicare actele cu putere de lege și actele administrative necesare conformării cu dispozițiile prezentei directive începând cu 1 ianuarie 2010. Statele membre informează de îndată Comisia în această privință.

Atunci când statele membre adoptă respectivele acte, acestea cuprind o trimitere la prezenta directivă sau sunt însoțite de o asemenea trimitere la data publicării lor oficiale. Statele membre stabilesc modalitatea de efectuare a acestei trimiteri.

(2) Statele membre transmit Comisiei textul principalelor dispoziții de drept intern pe care le adoptă în domeniul reglementat de prezenta directivă.

ART. 30

Prezenta directivă intră în vigoare în ziua publicării sale în Jurnalul Oficial al Uniunii Europene.

ART. 31

Prezenta directivă se adresează statelor membre.

Adoptată la Bruxelles, 12 februarie 2008.

Pentru Consiliu

Preşedintele
A. Bajuk